

[Indenrigsministeren.]

hvor sund og hvor ønskelig Egne-Hjem-Bevægelsen er. Det ærede Medlem har blot nødig at se sig omkring rundt om denne Hovedstad og omkring alle de danske Byer og se, hvordan der ligger Tusinder og atter Tusinder af smaa Huse med Jord, beboet netop af danske Arbejdere, som det ærede Medlem talte om, saa det offentlige har slet ikke glemt dette. Allerede indtil 1926 havde vi gennem offentlige Foranstaltninger sikret — ud over, hvad private sikrede — Opførelsen af 10 000 saadanne Lejligheder, og Loven af 1933 betød 2 000 saadanne Huse. Det foreliggende Lovforslags § 5 om Parcel- og Rækkehusbyggeri indeholder netop Bestemmelser, der tager Sigte paa at skabe saadanne egne Hjem med Havejord, og det ærede Medlem vil se, at der her ikke er sat nogen Begrænsning for Havens Størrelse. Jeg maa maaske føje til, hvis det ærede Medlem vil sige, at Rammen er for snæver, at Rammen saa maa udvides; det kan vi tale om. Men der er altsaa ingen Modsetning mellem den Tankegang, der laa bag det ærede Medlems sociale Betragtninger, og dette Lovforslag.

Det ærede Medlem var inde paa et andet Spørgsmaal, et Spørgsmaal af uhyre vidtrækkende Karakter, men som jeg ikke tør komme ind paa i Enkeltheder, nemlig hele Spørgsmaalet om Industriens Decentralisering. Det er unægtelig et ganske overordentlig stort økonomisk og erhvervsmæssigt Spørgsmaal, men ogsaa et højst vanskeligt Spørgsmaal. Spørgsmaalet om Industriens Placering afhænger af en Række Faktorer, og det er Sæmment spillet mellem dem, som bliver det afgørende. Der er for det første Spørgsmaalet om, hvorvidt der i Nærheden, i hvert Fald i den nærmeste Omegn, er en passende Arbejderbefolkning, og dernæst er der Spørgsmaalet om Grundpriserne, og der er endvidere Spørgsmaalet om Skattens Højde, noget, der spiller en større Rolle, end det burde, og netop derfor er det saa vigtigt, at der sker en Udligning af Skattebyrden, saa at Skattens Størrelse ikke skal være afgørende for, hvor Industri-kvartererne kan ligge. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man paa dette Omraade ikke kan gaa rationelt nok frem. Den Byplanlovgivning, jeg forelagde Forslag til forleden Dag, berører det samme Problem, og for øvrigt ogsaa den Byggeslov vedrørende Hovedstaden, som der vil blive stillet Forslag om; ogsaa Byggesloven vil i nogen Grad beskæftige sig med Spørgsmaalet om en rationel Placering af Industrien inden for visse afgrænsede Bykvarterer. — Men alt-

saa jeg tror, det bliver for omfattende at komme ind paa dette Emne her.

Jeg skal slutte med at sige, at efter de Udtalelser, der er faldet, vil jeg haabe, ikke blot at denne Lovgivning kan blive gennemført, men at det kan ske i Enighed. Den vil bevirke Oprettelse af Tusinder af gode Boliger, hvor der er Brug for dem, den vil gennem Aarene bringe lykkeligere Levevilkkaar i de Hjem, hvor de mange Børn vokser op, og den vil give meget Arbejde til den Haandværkerstand Landet over, som i Virkeligheden kun kan hjælpes ved, at der bliver Arbejde og meget Arbejde for Arbejderne. Denne Lovgivning vil faa Betydning for alle de Industrier, som er afhængige af Byggeriets Omfang.

J. Chr. Jensen: Den Debat, der fandt Sted i Gaar i dette høje Ting, er den største Oplevelse, jeg har haft paa dette Omraade i de 20 Aar, jeg har været Medlem af Tinget. Det var som en mægtig Lyskaster kastede Lys over noget, som hidtil havde været fuldkommen mørkt for mig; det var, som om jeg nu øjnede en Mulighed for, at nogle af mine Drømme, som har beskæftiget mig næsten hele mit Liv, skulde blive til Virkelighed, inden jeg dør. Jeg vil takke den højtærede Minister og Regeringen for det fremsatte Lovforslag, ligesom jeg i høj Grad glæder mig over det Lovforslag, vi behandlede forleden om billige Hjem til Arbejdere paa Landet. Jeg vil ønske, at disse Lovforslag kan blive gennemført hurtigst muligt.

Baade den højtærede Minister og alle Ordførerne har talt om Parcelhuse med Haver, og ingen vil heller kunne benægte, at det er den ideale Bolig for Familier, i Særdeleshed Familier med Børn. Jeg vil nu ikke saa gerne kalde denne Beboelse for Parcelbyggeri, jeg vil hellere kalde den Egne-Hjem. Parcelbyggeri er et fremmed Begreb, som spænder over baade Spekulation og Ikke-Spekulation, over Luksusboliger og Villaer af en saadan Karakter, at de slet ikke kan betales af Arbejdere, hvorimod det, jeg vil tale om, og det, som ogsaa alle har været enige om, er det, som kaldes Egne-Hjem. Det er da ogsaa den Betegnelse, man har i vore Nabolande og for øvrigt ogsaa i Tyskland og England. Det var netop Interessen for denne Egne-Hjem-Bevægelse, der vakte Haab hos mig om, at det skal blive muligt at samle Rigsdagen om en stor Bevægelse i denne Retning.

Det ærede Medlem Hr. S. Munk talte om de usle Boliger, han kaldte dem Rønner, ja, Huler, sagde han, som store Dele af